

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

PROLETARI BOU KRAN, STRAJKTESIA
WINNIPEG, MANITOBA

UKRAINIAN LABOR NEWS

Address:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.
Winnipeg, Man., Canada.

Address:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.
Winnipeg, Man., Canada.

PIK VII.

4. 3.

ВІСНОК, 6. СІЧНЯ 1925.

WINNIPEG, MAN.

TUESDAY, JANUARY 6th, 1925.

No. 3.

VOL. VII.

Криваві робітничі заворушення в Італії і Югославії

ПІДЧАС ЗАВОРУШЕННЯ В БОСНІЙСЬКОМУ МІСТІ ЛЮБУСЬКІ, КОЛО САРАЄВА, ТРИ ОСОБИ УБИТО А СІМ РАНЕНО.

Югославське правління арештувало п'ятьох хорватських послів, членів селянської партії Радіча.

БІЛГОРОД, Югославія, 4. січня. — Під час правительственої кампанії проти хорватської селянської партії, яку правління обвинувачує в поширюванні комунізму в Сербії, арештовано вчора п'ятьох хорватських послів. Серед арештованих знаходиться віцепрезидент парламенту Мачек.

Курулович, один з відправлених хорватських урядників, напав на заступника міністра Дринковича. Міністер витягнув револьвер, але присутні не допустили до вистрілу. Куруловича арештовано.

БІЛГОРОД, Югославія, 1. січня. — Першим результатом походу правління Пашіча проти червоних в Югославії були сутички в багатьох містах між робітниками і поліцією, під час котрих були десятки убитих і ранених.

Правительствений терор проти червоних розпочався розпущенням хорватської селянської партії Степана Радіча і конфіскацією знайдених у партійній касі грошей.

В місцевості Любуські, коло Сараєво, відбувся протестний мітинг, до котрого не хотіла допустити поліція. Між присутніми на мітингу і поліцією вивязалася вулична боротьба, під час котрої три особи убито і сім ранено.

На мітингу сторонники правління в Загребі, де виступав міністер освіти Прібічич, прийшло до боротьби між прихильниками Радіча і югославськими фашистами, що створили спеціальну охорону для міністра.

В часі боротьби ранено багато людей. Поліція відбила напад на автомобіль міністра.

Словінський провідник Корощець, бувши міністер освіти, заявив в розмові з кореспондентом, що правительствений терор лише номінально спрямований проти більшовиків, а в дійсності правління має намір цілковито здавити різні групи опозиції.

Під час заворушень в Італії убито 3 особи і багато ранено.

Фашистське правління прем'єра Муссоліні застосовує до опозиції політику залізного п'ястка.

РИМ, 3. січня. — З вибухом нових заворушень в Італії, фашистське правління незмінно застосовує свою політику залізного п'ястка, особливо супроти газет.

Під час заворушень в останніх днях 3 особи убито, 7 осіб ранено смертельно, а 7 осіб ранено легше. Тусканія, яка є одним з найбільшій фашистських районів, має найбільше жертв.

Заворушення вибухли в Фьоренці, в Перетолі, де дві особи борються зі смертю; в Сето, Фальорентіно, Раванельо, Вальмагіоре, Поркалі, де переведено напад на дві масонські ложі, спустошено редакції опозиційних газет і знищено один народний і один республіканський клуби; в Ледгорні, де під час фашистської паради експлуатувала бомба, яка однак нікого не убила.

Заворушення вибухли також в Ломбардії, в Кремоні, де вмирає один фашист, і в Мантові, в Фано і в римській провінції Тарквінії, де одного чоловіка убито і чотирьох ранено.

ЛОНДОН, 4. січня. — Є ознаки, що рівночасно зі здавлюванням антифашистських газет, фашистське правління наложило цензуру на вісті з Італії.

Фашисти далі забирають видання опозиційних газет.

В місті Піза фашистські банди напали на масонську ложу і знищили друкарню газети "Месаджеро Тоскано".

РИМ, 3. січня. — Прем'єр Муссоліні затягнув петлю цензури на опозиційній пресі в Італії майже без газет, за виключком тих, що поірають фашистське правління.

Новорічні видання газет "Мондо", "Джорнале Д'Італія", "Попольо" і "Воце Републікана" були заборані як лише вийшли з під прес, так як вони містили острю критику Муссоліні і його кабінету.

РИМ, 3. січня. — Правительствене заохлоплення опозиційних газет продовжалося вчора з відновленою силою і за виключком фашистських газет, ніяким іншим газетам не дозволено побачити світ.

"Джорнале Д'Італія" в першодній редакційній статті скаржиться на захоплення її вчорашніх видань.

Газета каже, що після заборони її першого видання, весь редакційний матеріал, в якому критиковано правління, був усунений, так щоб в другому виданні були лише самі новинки.

Однак і це друге видання заборанено.

ПІЗА, Італія, 4. січня. — Фашистські банди зробили тут вчора напад на масонську ложу, потім напали на друкарню газети "Месаджеро Тоскано",

Маркс дістав поручення сформувати новий кабінет.

Нове німецьке правління буде складатися з людей сточих поза партіями і не політиків.

БЕРЛІН, 3. січня. — Оповіднено урядом вчора вечером, що президент Еберт звернувся до бушого канцлера Маркса, щоб він утворив новий кабінет.

Сподіються, що кабінет буде складатися з людей сточих поза партіями і не політиків та буде готовий до відкриття райстагу в понеділок.

З чотирьох портфелів, судівництва, комунікацій, внутрішніх справ і національної економіки, два буде запропоновано німецькій націоналістичній партії, яка є монархістичною і офіційно опозиційною до плану Доса, однак пости не будуть предложені націоналістичним політикам, але націоналістичним експертам.

Ціллю цього компромісу є підкопати націоналістичну і монархістичну опозицію до слідувочого правління, а також збудувати працездатний кабінет.

Слідувочий або третій кабінет Маркса зобов'язується придержуватися своєї попередньої політики, особливо у відношенні до плану Доса і республіканських ідей.

Бора за скликанням міжнародної конференції.

Хоча, щоб на таку конференцію були запрошені Союз Радянських Республік і Німеччина.

ВАШІНГТОН, 3. січня. — Як свій перший важкий крок на становищі голови сенатської комісії для закордонних справ, сенатор Бора з Айдаго поставив виведові пропозицію, щоб президент Кулідж скликав міжнародну конференцію для обговорення дальших роздоружних і економічних проблем.

Він задумує предложити резолюцію з просьбою до президента, щоб скликав таку конференцію.

Бора і державний секретар Гюз не годяться в кількох питаннях відносно скликання економічної конференції.

Наприклад, Бора бажає запросити Німеччину і Радянський Союз на конференцію, будучи впевнений, що ніяка розв'язка, особливо економічного характеру, не може бути успішною, поки не є включені ці дві великі одиниці Європи.

Гюз є проти допущення Радянського Союзу і бачить мало користі з включення Німеччини.

Між Борою і правлінням є виразне роздвоєння відносно поради для Злучених Держав брати участь в економічній конференції. Результат буде спробою сили обох сторін.

Радек про міжнародне положення радянського союзу.

Каже, що існування робітничо-селянської республіки є великою небезпечкою для світового капіталу.

МОСКВА, 3. січня. — Карл Радек, атташе радянської амбасаді в Лондоні, обговорюючи міжнародне положення Радянського Союзу, заявляє, що хоч Злучені Держави і Велика Британія не планують негайної збройної інтервенції в С.Р.С.Р., проте їх нові спроби, при допомозі умовленого економічного натиску, заставити Радянський Союз піддатися, можуть есентуально привести до війни.

"Капіталістичні держави стараються створити об'єднаний фронт проти комуністичних країн", сказав він.

"Існування робітничо-селянської республіки є великою небезпечкою для капіталізму і капіталісти будуть старатися усунути цю небезпечку при закінченні з нами договорів, які мали би зміцнювати капіталізм, однак коли їм це не вдасться, вони приготують бурю проти Радянського Союзу".

Радек сказав, що було б гуплим не здавати собі справи, що Радянський Союз увійшов в фазу міжнародної небезпечки.

Потім Ку перебрався за жінку і приятель повів його автомобілем до Тіен Тсін, успішно викрутившись від кількох перешкоджуючих партій по дорозі.

Американський приятель казав всім, що його затримували, перешкоджували його, як що вони цього бажають, однак просив не турбувати його жінку, яка є "при слабому здоров'ю".

Арештування комуністів в Іспанії.

ПАРИЖ, 31. грудня. — В Іспанії арештовано новобраний Центральний Комітет еспанської Комуністичної Партії, Всеіспанську Раду Союзу Комуністичної Молоді і провідників мадридської організації Компартії.

Цюрупа тяжко хорить в Німеччині.

БЕРЛІН, 31. грудня. — В місцевій санаторії лежить тяжко хорий заступник голови Раднаркму С.Р.С.Р. Цюрупа, який приїхав сюди лікуватися.

Бойкот українського театру у Львові.

Львівські українські газети доносять:

В українському театрі у Львові мав місце такий інцидент. При відкритті завіси присутні в театрі студенти тайного українського університету виступили з шумною вимогою зняти зі сцени артиста К., який був вписаний до польського львівського університету. Куртина закрилася. Для залагодження справи до студентів вийшов директор театру П. Стадник, який звернувся до демонстрантів по польськи і викликав поліцію. Студенти кричали на сцену: "Хто Українець, той опустити сцену!" З театру вийшли всі. Театр оголошено під бойкотом. Артист К. подав заяву про реабілітацію.

Велика повінь в Персії.

ТЕГЕРАН, Персія, 31. грудня. — Повінь в провінції Керман змела багато сіл разом з їх населенням і худобою.

В наслідок великого морозу замерзло на смерть 300 людей в самому лише Менджлі, на тегерансько-енсельській дорозі.

ЛОНДОН, 30. грудня. — Делегата з Алабабду до "Сентрал Нюс" доносить, що на кордоні між Персією й Афганістаном, в окрузі Карець, вибухла нова і загадочна слабість, на яку вмерло вже більше як 200 осіб а багато більше вмирає.

Дітним слабистю іде кров з носа, уст і очей, і вони стають жовтими по пару годинах.

ВАРШАВА, 20. грудня. — Польський сойм відкинув домагання, щоб виставити обвинувачення проти бушого міністра скарбу Кухарського за те, що він привіз хабар в сумі 18,000 злотих за уділення державної позички ткацької фабрики в Жирардові.

ТОКІО, Японія, 30. грудня. — Під час ладування динаміту в порті Отару повстала експлозія, яка знищила 77 складів, 20 малих кораблів і доки. Під час експлозії згинуло 50 осіб і більше як 100 осіб зістало ранених.

Хочуть слідства над заворушеннями в Ренді в 1922 р.

Конференція Партії Праці в Пол. Африці хоче очистити партію від закиду відвічальності за повстання.

КИМБЕРЛІ, Полуднева Африка, 3. січня. — На відбуваючійся тут річній конференції Партії Праці обговорювано вчора заворушення в Ренді під час майнерського страйку в 1922 році.

Делегати сильно домагалися, щоб над цілою справою було переведене нове слідство, аби очистити Партію Праці від всяких закидів щодо відвічальності за заворушення.

Посол Генрі В. Семпсон сказав, що буше правління Смута повинно було бути ошкаржене за заворушення в Ренді ще в часі страйку.

Др. Колін Стірн, другий посол, сказав, що не бачить причини, чому правління Герцога мало би відмовити переведенню слідства, яке вже раз було переведене і okazaлося невдоволяючим для Партії Праці.

Він далі сказав, що під час воєнного стану в Ренді 1922 року, за правління генерала Смута, був "дозволений морд".

Це є сильні слова, признав Стірн, але він знає, що вони ошкаржене за заворушення в Ренді.

Рада помирення для поалагодження спору в новій скошії.

Міністер праці Мордок назначив комісію, яка має привести до угоди між вуглевою компанією і майнерами.

ОТТАВА, 2. січня. — Міністер праці Джеймс Мордок згодився назначити раду помирення, яка має поалагодити спір між майнерами Нової Скошії і вуглевою компанією.

Спір повстав ізза того, що ексекютива 26. дістрікту Злучених Майнерів Америки відмовилася прийняти 10 процент зniżки платні.

Головний управитель компанії зателеграфував до міністра праці, щоб назначив раду і міністер підприняв зараз потрібні кроки.

Мордок повідомив президента 26. дістрікту З.М.А. про назначення ради і попросив його назначити представника від імені робітників.

Дотепер такого назначення ще не зроблено.

Італійський робітник ванцеті при знаній умово хорим.

Був засуджений невинно разом з Сакком за мнме убійство леймистра в Савт Брейнтрі в 1920 році.

БРИДЖВОТЕР, Масс., 3-го січня. — Бартоломео Ванцеті, який разом з іншим Італійцем, Сакком, був засуджений в липні 1921 р. за убійство леймистра і його сторожа в Савт Брейнтрі в квітні 1920 р., зівстав проголошений умово хорим.

Справа Сакка і Ванцеті, яких уважають невинно засудженими, набрала міжнародного розголосу через робітничі демонстрації і підкладання бомб радикалами в різних частях світа.

Ванцеті був засуджений 16. серпня 1920 р. на 12 до 15 років в'язниці за іншу провину, а Сакко, засуджений дошпиталю умово хорих рік тому назад, зівстав звідтам виведові випущений і знаходиться тепер у в'язниці в Делдем.

Оборона старалася о нову розправу для обох, однак суддя Теер рішив проти них і справа пішла до найвищого суду.

Переміна уряду в Іспанії залежить від нової партії.

МАДРИД, Іспанія, 3. січня. — Питання переміни теперішньої військової директорії в Іспанії в цивільне міністерство залежить від організації т. зв. Патріотичного Союзу, нової політичної партії, про членів котрої говорять як про можливість міністрів.

Таку заяву зложив адмірал маркіз де Магаз, котрий є тимчасовим президентом директорії в несприсутности генерала Прімо де Рівєри, що знаходиться тепер в Мароко і проводить операціями Іспанців проти Маврів.

Запитуваний про знесення цензури на пресу, адмірал Магаз відповів, що директорія не думає про знесення цензури, так як преса далі по фальшивій вісті. Відвічалі такі вісті, сказав він, покарані.

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
 Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.
 M. Popovich, Secretary.
 Subscription per year \$4.00
 Telephone: J 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
 газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень: у вісторок, четвер і суботу.
 Видав. Робітничо-Фармерське Видавнє Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Роб. Домі, на ролі вулиці Річарда і Макгрегор, у Вінніпегу, Ман. М. Попович, секретар.
 Передплата на рік \$4.00
 Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
 Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man. Canada.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ" — МАСОВА ГАЗЕТА.

ГАЗЕТИ ДЛЯ РОБІТНИКІВ І ГАЗЕТИ РОБІТНИЧІ.

Поміняючи газети буржуазні та всі сектанські, можна й самі робітничі газети поділити на дві категорії: на газети для робітників і на газети робітничі.

Газети для робітників — це ті, що їх видають за панські гроші ріжні нанигі добродії, що назверх, згається, боронять в тих газетах робітничі справи, але поміж рядками пускають слинку, яку замить і відіривить тільки дійсно класово свідомий та очиний робітник, а пересічний читач прийме все за добру монету.

Також видають газети для робітників ріжні газетярські фаховці-бізнесмени, що дивляться на газету і на свою в ній роботу, як на бізнес. Маємо, наприклад, в Нью Йорку таку російську газету "Русский Голос". Та газета з більшовизмом має стільки спільного, як я з римським папою. Коли-ж її видавці побачили, що читачі хиляться на бік радянської влади, то почали писати за радянською владою, пускаючи поміж рядками чисто "єдино-неделимську истинно-русскую" слинку.

Видають же також газети для робітників ріжних мастей кабинетні соціалісти-теоретики, що ото в них проповідують "сто-процентовий" марксизм, а відтак, як рак свисне, спокійну передачу капіталістам своїх маєтків працюючим.

Але навіть і дійсно робітничі газети не завжди є нею в повному значінні того слова. На це бувають ріжні причини. Перша — це тоді, коли газета тільки появилася на світ, не має за собою ні партії, ні організації з відповідним числом членства і мусить самостійно завойовувати собі читачів. Друге — коли вона, не дивлячись на свою ширість і вірність робітничим справам та марксистській ідеї, все-ж таки тих читачів не завоювала і перебуває за дня на день — тоді вона, також видається певним гуртом людей для робітників.

Отже робітничою газетою (а не газетою для робітників) має повне право називатися тільки та газета, котра крім вірної служби визвольним ідеям робітництва, відбиває в собі волю, стремління, думку своїх робітників, котра створила великий і стабільний кадр своїх читачів, які її полюбляють, поширюють, пишуть до неї, як кажуть: "Це наша газета".

ЧИМ Є "УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ".

Не буде обидою для "Українських Робітничих Вістей", коли скажемо, що в початках свого існування "Укр. Роб. Вісті" були газетою для українських робітників; не буде також хвалобою, коли скажемо, що нині "Українські Робітничі Вісті" є газетою робітничою в повному значінні того слова.

На початку свого існування "Укр. Роб. Вісті" шукали собі читача, а нині вже читачі шукають читачів "Укр. Роб. Вістей". Коли кілька років тому назад "Укр. Роб. Вісті" виходили раз, чи два рази на тиждень і покористувалися передруками з інших газет, щоб заповнити свої сторінки (це, розуміється, роблять всякі газети), то нині "Українські Робітничі Вісті" не можуть вмістити всего матеріалу, що його надсилають такі місцеві кореспонденти і дописувачі, хоч виходять три рази на тиждень.

Може також сказати, що це хвалба, але деякі з дописувачів, що пишуть в неї, не бачуть своїх дописів на сторінках "Українських Робітничих Вістей", повірять цим моїм словам.

Якийсь час тому назад ми завели реформу в газеті, встановили спеціальні розділи, як от: "З міжнародного робітничого руху", "В Україні неволі і саїз", "З поля науки і техніки" і т. ин. А в останній числах "У. Р. В." читачі вже не бачуть цих розділів. Усунули ми їх (тимчасово) не тому, що не маємо для них матеріалу, а тому, що наспіло стільки місцевого матеріалу, якому, щоб дати місце, ми примушені були усунути ці розділи. Та ще й з того матеріалу приходиться вибирати важливіше, організації і містять в першу чергу, а инше відкладає на пізніше.

Правда, до певної міри розворушення наших дописувачів наближаючись з'їзд Товариства Український Робітничо-Фармерський Дім, але тільки до певної міри, бо велика скількість дописів відноситься зовсім не до з'їзду, але до загальних робітничих справ. Коли-ж ми даємо першесте перед-з'їздовим статтям, то тільки тому, що це справа пекуча, на часі, що завтра для цього матеріалу буде вже пізно.

Таке зацікавлення "Українськими Робітничими Вістями", бажання висловити свою думку, хоч часами дуже кострубату, як коструbate само життя робітника, свідчать про те, що "Українські Робітничі Вісті" є газетою робітничою.

НАЙКРАЩЕ СВИДОЦТВО.

Найкращим свідомством того, що "Укр. Роб. Вісті" є газетою наскрізь робітничою, є зв'яз їх з робітництвом. Погляньте на четверту сторінку! Погляньте на рубрику "Наша армія зростає"! Я не говорю про фонди, бо вони не є аж так великі. Вони в великій більшості дрібні, але їх багато. Жертовують робітники по трошки, але масово. Ось це є важливе! Не буде робітничою та газета, на існування якої зложать кілька одиниць кілька тисяч доларів. Але є робітничою та газета, якій кілька тисяч робітників зложили кілька тисяч доларів.

До нас один читач "У. Р. В." пише: "Товариші! Чому ви нічого не відповідаєте чорній сотні, яка пише, що "Укр. Роб. Вісті" видаються за московські рублі?"

Товаришу, їм відповідає четверта сторінка! Хіба це не є відповідь? Це є така відповідь, що коли вони на неї глянуть, то аж завійнять їх лопаті. Один наш симпатичний присутній при такій сцені: Коли вишли "Укр. Роб. Вісті" з поквіттованим листопадовим кампанією в Вінніпегу і один з патріотів гля-

нув на четверту сторінку та побачив там великими цифрами \$3,147.12, то заскреготав зубами і сказав:

"Ну, шагб бі іх графіна, тих большевиків, вони уміють робити! Так ніхто не потрапить! За це треба признати їм рацію!" Дивно, а хіба-ж патріоти не уміють? Діло тут не в умінню, а в тому для чьей користі це робиться. Далі, хто це робить — одиниці, чи великий свідомий робітничий загаль?

ЗВ'ЯЗЬ "УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИЧИХ ВІСТЕЙ" З ЧИТАЧАМИ.

Але, вернемося до зв'язку "Укр. Роб. Вістей" зі своїми читачами. Перед нами лежить анкета, виповнена тисячами читачів "У.Р.В." — робітниками і фермерами. Ця анкета є дзеркалом відносин між газетою та читачами і тільки брак часу (перед з'їздом) і місця в газеті не дозволяють нам її використати тепер, але пізніше ми про неї поговоримо, бо це буде дуже цікаве і для читачів.

За місяць грудень до редакції "Укр. Роб. Вістей" і "Робітничі" наспіло 1,412 листів від передплатників, читачів та дописувачів. Це значить, що щодня, включаючи неділі і свята, приходило більш по 45 листів. Першого дня по новому році (2 січня) прийшло 89 листів. Правда, що таких місяців в році не багато, що багато листів наспіло в зв'язі з листопадовою кампанією, але все-ж таки це свідчить про кольосальну зв'язь "Укр. Роб. Вістей" з своїми читачами.

Нам дуже жаль, що не можемо вчасно вмістити всіх дописів, що наспіло останніми тижнями, бо по вильві певного часу деякі з них втраять свою вартість. Ми хочемо, щоб наші дописувачі не думали, що ми недоцінюємо значіння дописів. Ні, ми знаємо, що кожний допис вряє "Укр. Роб. Вісті" з тою місцевістю, з якою його надіслано. Але тепер ми, як я вище згадав, відложимо ріжні розділи, а навіть надіслані кореспонденції з Європи та з України. Скорож-ж тільки проминуть, голвно дискусійні, перед-з'їздові статті і вичерпається поквіттовування фондів листопадової кампанії, ми дамо місце нашим дописувачам.

Про відношення читачів до "Укр. Роб. Вістей" ми ще поговоримо иншим разом, а тепер тільки повторимо: "Українські Робітничі Вісті" щораз більше стають масовою не тільки робітничою, але робітничо-фермерською газетою.

Волинськ.

ПЕРЕД З'їЗДОМ ТОВ. У.Р.-Ф.Д.
 (Стаття дискусійна.)

Перечитавши пару дискусійних статей в "У.Р.В.", хочу висловити і свою думку та думку товаришів на заході Канади.

З пропозицією т. Волинця більшість членів нашої організації годиться, бо кожний бачить, що нам хочеться побільше освічених сил в організації. Однак товариші кажуть: "Дайте нам покищо більше кваліфікованих учителів, які крім провадження школи могли б вчити співу й музиці, а ми будемо тимчасом задоволені".

Було б добре, що-б такий учитель був одночасно й діригентом, то-б то учитель і діригент в одній особі, бо це менше вимагало-б коштів від товариства. Коли ми будемо мати більше таких-сид, то й робота в організації піде краще. Коли кожна філія буде мати свого учителя-діригента, то тоді не буде приватною перепіскою перемовляти до себе учителя з иншої філії, обіцяючи йому більшу платню і менше праці. Цим способом учитель починає вередувати, опускає одну місцевість та вїздить до другої, бо там йому дають більшу платню. Тоді учитель цілком перестає працювати в організації ідеїно, але працює лише за платню. Коли-ж хтось з заряду зверне увагу, що приміром його праця для організації не оплачується, то відповідь готова: "Я піду в иншу місцевість, там мені обіцяють більшу платню і менше роботи".

Таких скарг я багато чув на заході, тому я кажу, що коли-б ми мали більше учителів, то праця пішла-б успішніше, бо тоді самі учителі пильнували-б своєї праці. Звідси й випливає домога — дайте нам учителя-діригента, а ми всі кошта доплатимо. Що-ж до инших загальних наук, як історія, арифметика, граматики, це після мого спостереження є питанням другорядним.

Найважливішою справою по відділах є навчання дітей українського письма, співу, музики, театрального мистецтва взагалі. І цього треба не лише дітям, але й дорослим. Певна річ, що є товариші й противної думки, але таких менше.

Тов. Сильовергольц каже, що під теперішній тяжкий час трудно заснувати курси, а краще натомісць закласти кореспондентну школу. Може деякі галузі науки можна дати за посередництвом кореспондентної школи, але ті галузі, які є найкращі для наших організації, провадити кореспондентно не практично.

До таких кореспондентних курсів нам треба мати в кожній філії і відділі інструктора, який пояснював би цей курс.

Тому практичнішим є пропозиція т. Волинця і К-єя, щоб такі курси встановити в Вінніпегу і Едмонтоні, або в одній з цих місцевостей. Товариство Укр. Роб. Фарм. Дім чим раз зростає, а також Робітниче Запозомого Товариство, при котрих є багато фамілійних членів, що мають діти і хочуть їх виховати. Та й дорослим треба науки. А науку може дати тільки учитель, свій вчитель. Тому подбаймо про що сторуно в нашій організації.

Медікс Гет. Алта.

РОБІТНИЧЕ ЗАПОМОГОВЕ ТОВАРИСТВО В ТОРОНТО.

Може кому і дивно буде почути, що в Торонто досі не було відділу Робітничого Запозомого Товариства. Однак хто знав, що небудь про особливі обставини, серед яких приходиться тут працювати, той напевно і зрозуміє чому воно так склалось.

Пояснити причини, та оправдати призначення цієї організації уважаю злишнім, тим більше, що всі ці перепони побороно та організовано такий відділ.

Дня 28 грудня відбувся масовий мітинг в цій справі.

Реферували спаву т. І. Бойчук і І. Стефанюк. Перший пояснив досить подрібно потребу такої організації, голвно в Канаді, де робітничтво

ти що небудь, запевняють їх про свій високий патріотизм, а відтак знову до католиків і там знову те саме. І так аж жалко дивитись, що людина ради нещасних кілька мідкаів, приневолен в такий спосіб поступати, та ще й після того всего оставати без помочі.

Тов. поясню чому ми беремось до такого діла, яке може декому видаватися простою філантропією в той час, коли в нас є инша точка виходу. Він вказав, як задоволяючи сейчасові потреби робітництва ми можемо скріпити самий робітничий рух, удеккуючи татаринишних робітничих організації.

Тов. Стефанюк представив присутнім, як то людина всюдї старатється приворопити до свого окруження і як це окруження приневолює її робити одне або друге діло. Людина купує тепле убрання не тому, що не має до політи грошей, яких в нас робітників не дуже так багато, а тому, щоб забезпечити себе перед холодом. Це роблять не тільки люди а й звірі також уміють забезпечувати себе.

Вони навіть дуже добре-розуміють спільну охорону, як перед холодом, так і перед голодом та всімами небезпеками. Вони знають і уміють цінити вартість організованої взаємодопомоги. Спільно обороняють себе перед нападами инших звірів, спільно, організовано птахи відлітають у вирій, спільно і організовано вовки-єроманці шукають собі в зимі жиливи, словом, їде наше окруження має організований характер. Вовки-капіталісти також пам'ятають, що організовано вони зможуть краще і успішніше виступити робітників, та робити з ними те, що їм подобається. Тільки робітничі діло цього не зрозуміють. Вони, по більшій часті індивідуалісти. Кожний про себе, це поклики в нас домиуча думка. І такий особляк ще й гордиться.

ГЕТЬМАНСЬКА ДУРІЙКА.

(Докінчення.)

Гетьманська дурійка в Канаді.

Мати під боком Злудені Держави, а в них назаруківсько-гетьманські "Січі" і немати в Канаді цієї комедії, було-б смішно. До того, від довшого часу колотяться на Сході Канади Назаруків агент, Босній який, хоч нічого не пробив своєю газетою "Пробій", яка по кількох числах безслідно загинула, але за це старатється поширити "мудрости" свого нацильничка з Шкіаго. В католицькому органі "Канадський Українець" ч. 52, з 24 грудня, читаємо таку чванливу новинку, яку подаємо, не змінюючи граматичних будів:

Січова школа в Вінніпегу.

Повідаю до уваж Фармерсько-Прісвітного Зїзду, котрий відбувся в Вінніпегу в днях 9, 10 і 11 грудня 1924 р., на котрих рішено між иншим горько попорити серед Українців в Канаді розвій фізично-гімнастичних вправ в Січово-пластових організації, виготовивши головний організатор січовий, п. В. Босній, реферат про "Січ" для студентів в бурсі м. А. Шептицького в день 18 грудня і в порозумінню з зарядом бурси та за згодою усіх студентів, що там перебувають, організовано на місці школу для будучих провідників січових в Канаді.

В дня 19 грудня зложили усі студенти урочисту "завву вірності" січовій ідеї і від тепер будуть організовано слухати лекції і січових вправ від назначеного їм Головною Обозною Радою, січового інструктора, сотника Ев. Васильшина, бувшого старшини У.С.С.

Слухачі січової школи, мають подбати о свій прапор і однострій.

Школа зі сталеними курсами має назву: "Січова Школа у Вінніпегу".

Більшість українських громадян Канади зробилять великі очі, довідавшись про що ко-медію і певно цікаві знати, хто це так ревно пікується "Січани" в Канаді? Про це ми довідаємося і з англійської і з "патріотичної" преси, яка по-відомляє, що канадська "Січ" дістала вже чартер в Оттаві, а цілє сеї "Січі":

"плекання і пропоявання спорту, релігії і доброту серед українського народу в Канаді.

Між основателями, що підписали прсьбу о інкорпорацію є: емиско Будза з Вінніпегу, о. Андрій Сарма-

Колі-ж ми візьмемо, що Україна на ділі є країною неграмотності, то можемо собі уявити, як там виглядає демократична республіка! Там папуада би не демократія а несовістні агітатори вели би по дотерішньому азирком руйнуючи проти-державну роботу. І ворогобили би неграмотні українські маси проти' всего, що було би тим агітаторам не на руку.

Наводимо ці "мудрости" тільки для того, щоб підчеркнути моральну вартість тих людей, які так чванливо називають себе "народними борцями" і мріють про монархістичне ярмо для того-ж народу. Безглузду плутанину думок українських політичних дегенератів ми не будемо розбирати, бо на це щеко часу і місця, а занотуємо просто факти. Як обійшлися працюючі українські маси без всіх оцих пташків і без "спасителів" є та-кож доконаним фактом і Україна прекрасно розвивається без гетьманів і без царів. А всіх панських наймитів-"спасителів" працюючі маси вимели з України, як неопотрібне сміття. За це ті панки мають тепер повну змогу "фільосовувати" і придумувати гетьманати, тільки — поза границями робітничо-селянської України. Ну, дивуватись нічого, треба щось робити, бо і в тих панків хоч не глибокий мозок, але всеж таки мозок і намагається щось придумати. Хай думає! Индик теж думав...

Правдою в очі!

Щоби кінцево висвітлити гетьманську дурійку на американському суходолі, ми були примушені посвятити аж так багато дорогого місця в нашій газеті, Тимуща людина сама о-судить належно цю дурійку, бо вона надто ясна і надто безглузда. Але на закінчення скажемо від себе:

Всю цю безглуздість видивають Назаруки і його пахолки тоді, коли ціла Західна Україна переносить страшний муки насильства в неволі польської шляхти, румунських бояр і чеських панів.

Політичні виродки, які збанкрутували на всій лінії, стараються поставити на Україні монарха-гетьмана, а цілковито байдужно їм, як допомогти визволенню українського народу з-під Польщі, Румунії і Чехії.

Назарукова газетка "Січ" переповнена хорими фантазіями про Радянську Україну, а за це Галичина і ціла Західна Україна не заслуговують в него уваги. Підло поступають й инші проти-робітничі газети, що друкують цілі сторони брехонь про робітничо-селянську Україну. Галицька націоналістична преса вже значно відликувалася з цього, але в Злуч. Державах і Канаді ця пошесть бушує безвстидно далі.

Пана Назарука атакують тепер всі вітнікі націоналісти, виключаючи може тільки греко-католицьких верховодів в Канаді. Гетьманат з "присягою" Скоропадському висміває навіть орган Петрушевича, се-бто ті, які зробили були Назарука "міністром" і вислали до Канади за доларами. Аж тепер "патріоти" признають, що Назарук — "має вже вправу в складанню присяг ріжним "наїяснішим", що "був все-ревим пропаягатором безпринципності і безетичності в політиці" і т. д. А все-ж таки таку людину послали на відповідальне державне становище. І коли свідоме робітничтво й фармерство Канади поставилося було ворожо до Назарука, то посланіся громи з "патріотичного" боку. Тепер — ми ще раз бризкаємо правдою в очі: Ось ваш "міністер". Тіштеся ним, бо готує для України гаря-гетьмана, а про ту Галичину, на яку сам збирав долари, цілковито забув. (Дивуватися не треба, бо в Галичині панують правдиві пани...)

Українське робітничтво й фармерство не приписує ваги цій гетьманській дурійці і не дивується цьому новому хоро-бавному проявові. Бо минав той час, як працюючі маси на оспіл йшли за кличами дармо-лдів і крикунів. Та все-ж таки варт пізнати й цю дурійку, яка надто яскраво підчеркує моральну вартість так званих "народних провідників".

І. Віктор.

ФАРМЕРСЬКА СТОРІНКА

УКРАЇНСЬКІ ФАРМЕРІ І З'ЇЗД ТОВАРИСТВА УКР. РОБ.-ФАРМ ДІМ.

Осталося ще двайцять днів до з'їзду Товариства Українських Робітничо-Фармерських Дім від часу, коли ця стаття йде до друку, а остачею всего лише два тижні, як вона буде прочитана фермерами, читачами "У.Р.В." Час короткий, але і за той час можна ще буде дещо зробити, коли-взявшись зараз за роботу.

Чи прийдуть на з'їзд Товариства Укр. Роб.-Фарм Дім представники фермерських організацій? Ми ставимо це питання, а відповісти на нього повинні самі фермерські товариства. Ми скажемо, що повинні прийти, коли їм дорога справа організації і освіти. 500 фермерських делегатів ми не сподіємося, бо до цього часу ні на одному з українських фермерських з'їздів в Канаді такого числа делегатів не було, хіба що на папері. На наших організаційних з'їздах паперові делегати ні від робітників, ні від фермерів ролі не грають, бо ми, що називається, матеріалісти, поїзд хмарні не літаємо, палят в повітрі не будемо, але ходимо по землі і говоримо та вирішуємо найбільш певні справи, які стосуються робітників і фермерів, отже справи здійснимі.

Коли хто переглядає звіти з минулих з'їздів Товаришеня Укр. Роб. Дім, то бачив, що з минулих з'їздів були присутні лише десятки делегатів, хоч підчас з'їзду в залі були сотки членів і членкинь. Отже, здається, має число, коли порівняти його до числа "делегатів" "патріотично-католицьких" з'їздів, яке вони проголошують в газетах.

Чому це так? — може дехто спитає. Ми на це зараз відповідаємо: По перше — тому, що нам немає потреби замилувати очей загальною гулкою хвалюваністю. По друге — коли ми уважимо делегатом? Дійсним делегатом, що має певне право рішучого голосу, ми уважимо того, кого вибрала філія, відділ чи товариство, які входять в склад організації і дали йому повні уповноваження.

Ті делегати, яких вибрали на з'їзд такі організації, що не входять в склад Товариства Укр. Роб.-Фарм Дім, але симпатизують з ним, уважаються делегатами братніх організацій і мають право дорадчого голосу. Члени і членкині, як місцеві, так і поза місцеві, що власним коштом і бажанням приїжджають на з'їзд, за делегатів не уважаються, хоч мають право заїрати слово в дискусіях, однак не мають права голосувати. А нечлени — взагалі не мають права бути присутніми в залі.

Ось як у нас ставиться справа з делегатами.

Тому важним є не кількість присутніх фермерських делегатів, але кого вони представляють.

Ось маємо маленький примір. На іншому місці цієї сторінки містимо повідомлення зі Спеден, в Алберті, що там фермерське товариство скликає конференцію сусідніх фермерських товариств, яка має спільно обговорити різні свої певні справи і вибрати делегата на з'їзд Товариства Українських Робітничо-Фармерських Дім в Вінніпегу. Цей делегат для нашої організації, якщо він буде вибраний і приїде, буде цінним делегатом; бо він приїде від кількох фермерських товариств.

П'ять таких фермерських делегатів користніші за 500, які хваляться арештери інших з'їздів, бо ті делегати представляють гурти організованих людей, від яких вони мають припорушення і домагання. З'їзд приймає і розглядає їх домагання, а в заміну за це ставить до них свої домагання, які вони зобов'язані відтак виконати.

ПРО ТЯЖКІ ЧАСИ...

"Тяжкі часи тепер" — скажуть не тільки фермери, але й робітники. Так, тепер тяжкі часи. Коли вони тяжкі для людини, члени робітничих і фермерських товариств, то значить, що тяжкі вони й для їх організації. А через те можуть в філіях, відділах і товариствах зайти такі рішення: "Тяжкі часи, тому не вишлемо цього року на з'їзд делегата".

Такі рішення для самих місцевих організацій будуть тягчій за самі тяжкі часи і тяжко відносять на тих філіях і відділах, які переводять таке рішення. Про це докладніше постараємося написати в сльідуючому числі "У.Р.В.", бо ця стаття відноситься більш до фермерських товариств.

Коли-б не тяжкі часи, то обов'язком було-б всіх тих фермерських товариств, які злучені з Товариством Укр. Роб.-Фарм Дім, кожному вислати від себе на з'їзд делегата. Коли-ж на перешкоді стоїть тяжкі часи, то треба, щоб фермерські товариства взяли собі примір з товариства в Спеден. Одному фермерському товариству в Алберті чи Саскчевані не під силу вислати свого делегата. В такому разі два, три або й чотири товариства можуть вислати одного спільного делегата. Надзвичайних коштів подорожжя делегата чи товариства не понесуть, бо пізніше всі кошти подорожжя понесе ціле членство Товариства Укр. Роб.-Фарм Дім. Отже страхатися нема чого і вислати делегата тих тяжких часів тяжкими не зробіть.

Розуміється, там, де товариство чується в силі, є бажання, щоб воно вислало делегата самостійно. Там, де близько себе є робітничі і фермерські товариства, вони також можуть вислати спільного делегата.

Щиро вітаємо також делегатів від братніх фермерських і робітничих організацій, від тих, що симпатизують з Товариством Укр. Роб.-Фарм Дім, що в деяких місцевостях навіть спільно працюють.

Товариші фермери! Перечитавши цю статтю, поговоріть в своєму товаристві, порозуміться з сусіднім фермерським, або робітничим товариством чи товариствами і вислатіте на з'їзд Товариства Укр. Роб.-Фарм Дім до Вінніпегу свого делегата. Сегорічний з'їзд буде важним з'їздом в історії розвитку нашої організації. Крім важних справ до вирішення, що є на програмі з'їзду, вже самі дискусійні статті в "У. Р. В." свідчать, що з'їзд має над чим говорити і що вирішувати. З цих статей видно, що програму Ц.Е.К. прийдеться ще доповнювати. На порядок дня вирине справа кооператив.

Сегорічний з'їзд — не лише з'їздом Товариства Укр. Роб.-Фарм Дім, бо як бачите з проголошених в "У.Р.В." програмів, його року маємо цілий ряд з'їздів: в днях 26, 27, і 28, січня з'їзд Товариства Укр. Роб.-Фарм Дім; в 29, січня річні збори членів Українського Робітничо-Фармерського Видавничого Товариства; в днях 30, і 31, січня конвенція Робітничого Запomoгoгo Товариства. Праця заздалегідь заповіжена на цілий тиждень. Треба тільки, щоб до цієї праці з'їхали діїсні, ширі і завзяті працівники.

Хай-же не стають вам, товариші фермери і робітники, на перешкоді тяжкі часи, бо ми деких в близькому майбутньому не сподіємося.

Волинець.

СВЯТОЧНИЙ ДАРУНОК.

Годсон Бей компанія дістає на минуле Різдва дуже гарний дарунок, а саме дістає від правителівства 6,639,000 уроджайної землі в західній Канаді. Дало правителівство цю землю згідно з угодою 1867 року, коли правителівство зобов'язалося заплатити компанії певну суму грошей та узагодити інші претенсії щодо землі, щоб винагородити компанію за зворот чартеру.

Так та справа з претенсіями компанії тягнулася цілих 57 літ і витягувала для компанії поверх шість з половиною мільонів акрів уроджайної землі. Земля, як каже телеграма за Оттави від 27. грудня, має бути вибрана в урожайному поясі на заході району ріки Саскчевану, в районі Лейк оф д Вудс, попри Скалісти гори і коло американської границі.

Компанія Годсон Бей і без того має мільйони акрів землі по цілій Канаді і в урожайних

поясах і в лісових, на далекій півночі і в центрах великих міст. Найкращі земельні обшари належать до цієї компанії, яка користується в Канаді надзвичайними привілеями. І от в додаток до тих багачств, вона дістає ще 6,639,000 акрів землі.

Що-ж вона буде робити з цією землею? Орати і сіяти на тих землях не буде, бо це-ж компанія, що складається з гурта багачів-мільонерів, — переважно лондонського аристократичного роду. Діставши ту землю, компанія буде її, розуміється, продавати тим, хто на землі працює, хто її обробляє та виробляє на ній найцінніший продукт — хліб. Вона буде продавати ту землю при найкращій нагоді, тоді, коли за неї можна буде взяти найбільш цінну, як це робили компанія в Канаді в останніх роках світової війни. Віддавши її на виплат фермера, переважно

сусідам, заморегувавши їхні власні ферми, компанія буде висисувати тою землею фермерів і поповняти цими засіками свої засіки. Виплатить фермер землю — добре, не виплатить — компанія ще й його оброблену землю забере.

Річ не в тому, що правителівство віддало компанії 6,639,000 акрів хоч би не культивованої землі, а річ в тому, що тим самим правителівство віддало вперед на визиск компанії тих людей, що їх тепер воно спроваджує до Канади.

Крім того й тепер тисячі фермерів вже десятки літ мучаться на клепках каміністої або лісистої землі, на мочарах і голодують, як от українські фермери між озерами Вінніпег і Манітоба — то чи не краще було-б дати їм землю, на якій вони вирощували-б споживчі товари?

Краще — то воно може й було-б, але це було-б по більшшовицькому. А в цій країні закони демократичні, до яких багаті компанії завжди мають свої претенції, тому на основі цих законів треба в першу чергу ці претенції компанії задовольняти. А на претенсії голодуючих фермерів в Манітобі можна й зовсім уваги не звертати.

Цікаво, чи дістали який дарунок (крім обійняти) ті голубуючі фермери, що послали свою делегацію? Я певний, що не дістали. А от Годсон Бей компанія дістала... ще й як дістала!

Мисці.

ЩЕ В СПРАВІ З'ЇЗДУ ТОВ. УКР. РОБ.-ФАРМ. ДІМ.

Останніми часами віднесено в "У.Р.В." кілька статей про освітню справу в Т. У. Р.-Ф. Д. та як її повинен вирішити з'їзд. Я пильно слідив, чи не забере хто небудь в цій справі слова з фермерів. Та так от і не відбулося, тому рішив сам дещо сказати.

Порушені товаришами питання є надто важні як для робітників, так і для фермерів. Кожний, хто більше менше познайомилий з життям українського населення по цей бік океану, бачить, на якому низькому ступені розвитку зглядом освіти і свідомости воно тут нахочиться. Безсумнівно, що є вже між робітниками і подекуди між фермерами такі одиниці, що стараться всіми силами здобути собі науку. Але дуже тяжко їм та наука приходить, а маса таки невідома. Тому такі вищі освітні курси, які необхідно і утворити хоч в двох містах — в Вінніпегу і Едмонтоні, зробили-б великий крок вперед.

Серед фермерів надто відчувається брак умілих ліригентів, для яких є тут поле для праці і вони зробили-б серед фермерів гарну роботу.

Що-ж до висилання фермерських делегатів на з'їзд Товариства Укр. Роб.-Фарм Дім, то у нас зроблено так: В порозумінню з Провінціальним Екзекутивним Комітетом в Едмонтоні, товариство ім. Ів. Франка в Спеден на зборах 28. груд. рішило скликати перед з'їздом окружну конвенцію із найблищих до себе фермерських товариств, на котру пошлати з'їхатися делегати і післати від свого округу одного фермерського делегата на краєвий з'їзд Товариства Українських Робітничо-Фармерський Дім.

Товариство Укр. Роб.-Фарм. Дім, використавши з між себе угоду, а завести спільне читання книжок, газет, давати вистави, як це роблять фермери в ин. місцевостях. Передплачуйте, товариші фермери, "Українські Робітничі Вісті" і "Робітничо" і ширше згоду між собою на погібель нашим ворогам.

П. Борднюк.

Вилловбрук, Саск.

ЧИМ ЗАЯТІ НАШІ ФАРМЕРИ.

Отримав я листу для листопадової кампанії на користь преси і перерахував, щоб кожний передплатник придбав хоч одного нового передплатника. Рішив і я працювати для своєї преси. Але що-ж то мені одного, я повинен придбати хоч п'ятнадцять. І з того, бо тут фермери все українці.

Почав я приєднувати... І приєднав одного. Чому я не приєднав більше? А тому, що наші фермери не мають часу читати. Кажу одному: "Передплатити собі газету".

"А дайте мені чисту годину, я не маю коли газету читати". "Мені не до газети" — каже другий. А третій і слухати не хоче.

Чи відгадуєте, товариші, чому нортбейські фермери не мають часу читати газети. По перше — день тепер короткий, по друге, вечерами нема часу, бо зійдемо до хати і покуричка в "мечки" або "голод" грають. Також треба бігати і доглядати чи "кисне", щоб не затвердело, не захопонуло за ніч, бо рано-не зачоло, і тоді хоч бувають його лижи. А то ще тут бувають і такі дива, як вломилися до вчительської хати і там наробити бешкету, хоч той вчитель зробив фермерам "злого" хіба те, що витяг їх дітей читати і писати.

Але я все-ж таки одного передплатника придбав і з часом придбаю більше та ще й той один придбає одного і таки колись будуть наші нортбейські фермери читати газету.

Нортбенець.

Норберт, Алта.

"Укр. Роб. Вісті", це одна з українських газет в Канаді, що виходить три рази на тиждень. Нехай буде вона в кожній хаті робітника і фермера!

Кожний класово свідомий робітник повинен передплатити і читати робітничу газету

The WORKER
Офіційний орган Комуністичної Партії Канади.
Передплата на рік виносить \$2.00, на піврік \$1.00.
Зашліть передплату таки ще ним!

Адреса:
THE WORKER,
Room 301, Tyrrell Bldg,
95 King St., East,
Toronto, Ont.

М. ІРЧАН.

В БУРЯНАХ

Другий том спогадів з громадянської війни на Україні 1920 року.

(Продовження.)

Ранком відділ повстанців відправили на правое крило фронту, біля Дніпра.

До схід сонця бригада рушила далі. Полодні ми в селі Миронівці, корсунського повіту. Село велике, біля залізниці, з великою цукроварнею. Перед двома днями господарили тут польські драгуни. Всі згадують їх тільки тяжкими прокльонами. Нас привітала велика громада селян, жінок, дівчат й дітей, при в'їзді в село.

Ночуємо в цукроварні. Привозять з фронту ранених. Обірані-почорнілі хлопці, з ранами в грудях, руках й ногах, усміхаються любі і говорять: — Тай утіають-же панні!

А селяне тільки здвигують плечима.

— Господь бог один знає, як це так — говорять нам. — В них така сила, а утіають. Вчора ось тут, на цукроварні, було їх 500 кінних, а як тільки почули дершні вистріли, утіаки. А село заняло 15 червоноармійців!

— Вони тільки одягатиjsь вміють гарно і грабувати, звичайно панні! — додав старий дядько і звичайно плюнув в бік.

— З червоных й салду вже немає — говорили нам, — тільки маленькі банди снуються. А самі через півгодини утіаки, аж шалки губили, — сміючись розсказував підросток в польській шапці, яку найшов після вчорашньої утечі драгуна.

— Пан любить все хвалитися — кинув хтось з гурту. — В кішені ані шага, на шні білий коміринок, а під піджаком і сорочки немає. А все кричить, що він пан... В них, щоб не було, починається паном: Панцирник, пангофель, панталони!

І гурт весело засміявся.

Вечером прийшло звідомлення з штабу дивізії:

— "Наші частини успішно наступають, ворог відступає. Бої йдуть біля станції Вільшаниця. Кінна армія посувається вперед. Сьогодні займала таку й таку позицію. Завтра займе таку й таку села!"

Слідимо на мапі за фронтом кінної армії. Вона має довжешній фронт і посувається дуже повільно та тяжко. Проти неї Поляки згруппували найкращу свою піхоту, кінноту і артилерію.

Ранком рушаємо далі. Приїхали в село Карпашів. Тут був перший, найбільш білий з білими військами. Их нечайно розбили наші невеличкі сили на голову. Селяне з великим захопленням розсказують про початок і кінець бою.

— Ще вчора ранком пані спокійно ходили по селі і ловили курей, бики качки, свині, телята. Робили, що самі хотіли. Нараз, на спінених конях приїтають розознички і доносять, що червоні наступають. Почадає тривога. Дзвонили в телефони, сідали коней, офіцери кричали, всіх наганяли. А під селом затаракотіло. Кинулися пані туди, позлізали з коней. Почався бій, ще тривав дві години. Сонце пекло, на дворі душно. І нараз, цілком з другого кінця села, відки ніхто й не надіявся, вібїло кілька найцїльч червоноармійців. Вид їх був страшний. Просто волоні, без сорочок. Облучача чорні від пороху, босі, тільки в штанах і підле-

резані поясами з ножами.

— "Давай Варшаву!" — закричали всі і кинулися на панів з-заду. Переякалися пані на смерть і давай утіаки, хто куди міг. Головний командир, як побачив "страшних червоных", скочив в бік і прибіг над потічок. Діти пасли в рові корови і справили їх утіаки через найбільше bagno. З трудом виліз відті командири, вояки потопилися. Командир догнав біля клуні Семена. Стояв білий, а в його штанах... був великий неперядок...

Великий гурт червоноармійців і селян вибухнув довгим-рокошотистим реготом.

Ми рушали далі. По дорозі згадуємо оповідання селян. Справді, для пана-офіцера було страшним явищем бачити панів-голе військо, що виростало відкис за плечима. Хоч червоноармійці зовсім не думали лякати панів своїм "дикунством". Вони тільки воно йшли в бій напів-роздіті, щоб не прїти на сонці і легше бігти. А що вони вміють прїйти "чудом" ззаду і нападти з криком за спиною, проти цього вельможні панове немає ради... У війні швидче виграле хитрий, як сильний.

Станція і село Вільшаниця взяли червоними військами вчора вечером. Бої йдуть вже біля містечка Рокітно. Наші частини вперед підсуваються до міста Білої Церкви.

Вечером татакав вже в штабі бригади (в польській кімнаті) телеграф. Дивізії повідомила, що кінна армія на лівому крилі посувається кожного дня вперед. Тарашанська 130 бригада і Богунська 131-а наступають далі, пластуныя 132-а все ще залишається в запасі.

Мене знову нападає проклята гарячка і корчить дрож. Остогидло вже, бо ні хворий, ні здоровий. Пю гіркі порошки по десять нараз,

(лікар сказав з в день) і нічого не помагає. Надвечір вмісно ходив косити траву, щоб забутися, але — тех нічого.

Долїтає до нас відомон недалекої гарматної стрілянини. На залізниці вигуковують бронеї (панцерні) потяги і відправляються на підмоги піхоти. В штабній кімнаті безупинно татакає телеграф, а на дворі, серед місячної ночі розливаєється розгойдана-чарівна українська пісня. Це ординарці для звязку від полків забивають скуку, вицїкуючи наказів.

Я підложив під голову деревляну вивіску польської кінної дивізії, що залишилася по паннах і заснув твердим сном на тому самому ліжку, на якому ще вчора спав польський генерал.

На другий день завзяті бої на фронті. Панське військо зарилося в давно пригатованих окопах, обмоталося кілчастим дротом і випускає до себе червоною піхоту. Відомі з героїстичних Тарашанці й Богунці пробували кілька разів наступати, але все вертали назад.

А на далекому лівому крилі фронту кінна армія в числі 20 тисяч шабель поволенькі підсувається і шукає доброго місця, деб прорвати в шляхетське заїлля. Проти неї стянугує ворог цілі ескадри літаків, полки артилерії, нові дивізії. Та хитрий пролетарський трагед Бударний помімо цього, починає поволі розбивати кавалерийську дивізію польського генерала, під який за царських часів служив — фельдфеблем.

У Вільшаниці все ще наша бригада в запасі. Так і знаємо, що держать нас на найбільш критичному хвяти.

Штаб дивізії переїхав вже на станцію Миронівку.

(Далі буде.)

ЧИ ВИ ВЖЕ МАЄТЕ
найновішу книжку відомого пролетарського письменника М. ІРЧАНА

КАРПАТСЬКА НІЧ
що недавно вишла з друку? Якщо немаєте її ви самі, або ваші знайомі, то постарайтеся купити, а будете мати корисну книжку в хаті. Не тратьте вона вартости навіть тоді, як ви перечитаете її. Це довша повість з воєнних часів в Галичині і в життя робітництва в Америці. Коли читаете, то не можете так доволу відірватися від сюжета, доки не перечитаете до кінця.

Письменник М. Ірчан сам пережив війну і вірно опиує всі ті страшні події в старому краю. Читачи "Карпатську ніч" врівноважено багато читатимуть і то в найбільш приступний спосіб, бо ця книжка написана незвичайно зрозумілою мовою. Народоуважна вона на найкращому папері, окладина з артистичним малюнком в двох кольорах.

КУПИТЬ, А НИКОЛИ НЕ ПОЖАЛІТЕ! РОЗПОВІСНОДНО-ТЕ СКРІЗЬ ЦЮ КНИЖКУ.

Вислають книжки за попереднім надісланням грошей. ЦІНА 50 ЦЕНТИВ ЗА КНИЖКУ.

Замовлення з гришми пошлати на таку адресу:

Ukrainian Labor News
Cor. Pritchard & McGregor
Winnipeg, Man.

ПРЕСОВИЙ ФОНД "УКР РОБ. ВІСТЕЙ"

Table with names and amounts: Г. Гаваній, Ратва, Л. Шулега, Порт Гомер, Р. Андрейчук, Емлер, І. Потурний, Годсон, С. Чокан, Федора, С. Козенка, Форт Виллем, Д. Замойський, Кіпланд.

ЗВІТ З Листопадової Кампанії в Користь Нашої Преси.

Едмонтон, Алта.

Товариші! Посилаємо Вам суму \$307.45, яка надійшла з листопадової кампанії в користь "У.Р.В." і "Робітничі".

З представлення "Кохайтесь чорноброї", що відіграно Драмгуртком відішло \$71.75. З концерт-митингу в честь 7 річниці пролетарської революції \$30.84. З літочного представлення "Білі діти" і "Маленький Трагік" \$29.60.

Імена колекторів і жертводавців, що зложили на лісти на передплату і пресовий фонд "У.Р.В." і "Робітничі". Т-ка Параня Томк збирав на лісту ч. 4668 на передплату "У.Р.В." \$8.00.

Тов. Іван Гудима збирав на лісту ч. 196 на передплату "У.Р.В." \$8.00. На лісту ч. 229 на пресовий фонд: Іван Гудима \$1.00, Г. Едвард \$1.00, М. Шаговецько \$1.00, А. Костянік \$1.00, Кад. Перкун \$1.00, Карно Крун \$1.00.

Тов. Олександра Шидловський збирав на лісту ч. 194 на передплату "У.Р.В." \$4.00. На передплату "Робітничі" \$1.50. На лісту ч. 235 на пресовий фонд "Робітничі" \$1.00.

Тов. М. Якимчук збирав на лісту ч. 286 на передплату "У.Р.В." \$6.00. На лісту ч. 224 на пресовий фонд: М. Якимчук \$1.00, Василь Савчук \$1.00, А. Олійник \$1.00, Ф. Дюкоч \$1.00, А. Стринадка \$1.00, І. Унгурян \$1.00.

Тов. В. Савковський збирав на лісту ч. 282 на передплату "У.Р.В." \$7.00. На передплату "Робітничі" \$3.10. На лісту ч. 225 В. Савковський зложив на пресовий фонд "У.Р.В." \$1.00.

Тов. Олександра Симоток збирав на лісту ч. 193 на передплату "У.Р.В." \$4.00. На лісту ч. 236 на пресовий фонд: Олександра Симоток \$1.00, М. Кіселан \$1.00, Никола Кузін \$1.00, В. Бексний \$1.00, П. Гусар \$1.00, Фосиф Запорожан \$1.00, Е. Строч \$1.00, О. Сордан \$1.00, М. Зитарик \$1.00, А. Шапольський \$1.00.

Тов. Сем Никифорак збирав на лісту ч. 281 на передплату "У.Р.В." \$10.00. На лісту ч. 3811 на пресовий фонд: С. Никифорак \$1.00, Г. Грекул \$1.00.

Тов. І. К. Лубу збирав на лісту ч. 283 на передплату "У.Р.В." \$4.00. На лісту ч. 234 на пресовий фонд "У.Р.В.": Фосиф Саободін \$2.50, Анна Зень \$1.00, І. К. Лубу \$1.00, І. Мойса \$1.00, Юрко Бадок \$1.00.

Тов. Олександра Гафок збирав на лісту ч. 230 на пресовий фонд "У.Р.В.": Олександра Гафок \$1.00, І. Говодський \$1.00, Олександра Еричук \$1.00, Віктор Бойчук \$1.00, Верна Дропак \$1.00, Г. Пшович \$1.00.

Підчас концерту 7 річниці пролетарської революції на пресовий фонд "У.Р.В." зложили наступні товариші: Петро Ткачук \$2.00, В. П. Никифорак \$1.00, І. Н. Порайко \$1.00, Петро Кузар \$1.00, Н. Риняр \$1.00, Г. Г. Г. \$1.00, Д. Семенов \$1.00, А. Зень \$1.00, Доскоц \$1.00, А. Рогаченко \$1.00, С. Комут \$1.00, Гео. Тимко \$1.00, А. К. Лісогор \$1.00, Я. Карпінський \$1.00, Гр. Андрейчук \$1.00, Н. Савако \$1.00, Дізьо Гнатів \$1.00, Дж. Джеф \$1.00, М. Стючук \$1.00, І. Мадрига \$1.00, Ю. Гевко \$1.00, Анна Сасон \$1.00, М. Вийда \$1.00, Ф. Вийда \$1.00, Олександр Плука \$1.00, Карашевський \$1.00, І. Прокопюк \$1.00, Рубін \$1.00, І. Яценський \$1.00, С. Милошій \$1.00, Палка \$1.00, М. Голубчик \$1.00, М. Кару \$1.00, Гр. Рязок \$1.00, А. М. С. \$1.00, М. С. \$1.00, Т-ка Пушкар \$1.00, Т. Мандай \$1.00, І. Бойчук (гематонський) \$1.00, І. Прокопюк \$1.00, В. Бойко \$1.00, Н. Н. \$1.00, Г. Куріє \$1.00, І. Волянський \$1.00, І. 10704 — 92 срт. \$1.00, В. Б. Олександрів \$1.00, Гр. Л. \$1.00, Е. С. Делска \$1.00, Товариші \$1.00, Ф. П. \$1.00, І. Когут, Понока, Аста \$1.00, Безіменних \$1.00.

На пресовий вічу жертводавці зложили \$16.75. Чистий дохід з вечірки і розіграшки курки, яку подарували т. Олександр та з неба, якого подарувала т-ка Свистунова 6. грудня \$23.20.

На цій самій вечірці жертували на прес. фонд "У.Р.В." наступні: Ів. Ліпчак \$2.00, Ів. Тофан \$1.00, В. Колеснік \$1.00, Р. Мороз \$1.00, І. Шубровський \$1.00, Т. Мандай \$1.00, Ів. Бойчук (гематонський) \$1.00, Т. Володчук \$1.00, Ів. Бажанський \$1.00, В. Продивус \$1.00, Ів. Якічук \$1.00, М. Воланський \$1.00, М. Александрович \$1.00, С. Павлик (торонтонський) \$1.00, Ів. Бойчук (торонтонський) \$1.00, Т. Тракало \$1.00, Т. Павлик \$1.00, Т. Коружак \$1.00, М. Г. Кузін \$1.00, М. Тракало \$1.00, А. Олешук \$1.00, В. Свистун \$1.00, В. Терещин \$1.00, Д. Левіський \$1.00, Безіменний \$1.00, Т. Соболевський \$1.00.

Підчас свята погібших галицьких борців т.т. Мельничука, Шеремети і Пенка, на пресовий фонд зложили наступні товариші і товаришки: М. Бойко \$1.00, Г. Рязок \$1.00, Гео. Семенов \$1.00, П. Ткачук \$1.00, Н. Гудим \$1.00, В. Терещин \$1.00, С. Чабан \$1.00, М. Коупанець \$1.00, А. К. Лісогор \$1.00, І. Мадрига \$1.00, М. Маковийчук \$1.00, Гр. Андрейчук \$1.00, А. Рогаченко \$1.00, А. Рой \$1.00, Н. \$1.00, Т. М. Коруз \$1.00, Д. Ярема \$1.00, А. Мельничук \$1.00, П. Гусар \$1.00, Гелен Куріє \$1.00, Лай Бзовий \$1.00, В. С. \$1.00, К. Будник \$1.00, А. А. Зень \$1.00, В. Котик \$1.00, В. С. \$1.00, А. Барашд \$1.00, Більшовик \$1.00, А. А. Еч \$1.00, п. Кага \$1.00, п. Воріт \$1.00, Безіменних \$1.00.

Тов. Ів. Якічук збирав на лісту ч. 151 на передплату \$33.00. Тов. Ів. Ліпчак збирав на лісту ч. 152 на передплату \$7.00. Тов. Р. Мороз збирав на лісту ч. 2052 на передплату \$4.00. Тов. М. Александрович збирав на лісту ч. 163 на передплату \$1.00.

Повторення: 3 прес-літа \$16.75, 3 концерту \$11.60, 3 вечірки \$23.20, 3 жертв на вечірці \$24.50, Пресовий фонд на лісти \$4.10, Передплата на лісти \$45.00.

Всього разом на "У.Р.В." \$125.15. На прес. фонд "Робітничі" \$6.25. На передплату "Робітничі" \$3.80. Отже всього разом з листопадової кампанії в користь нашої преси посилаємо \$135.20.

(Фонди на "Робітничі" будуть по-прежнему в журналі). На закінчення ще раз складемо пролетарський подяку всім товаришам і товаришкам, які своїми центами поклали свої гроші. Колекторам і Драмгурткою також належить подяка за той їхній ширий труд, який вони віддали в місяці листопада.

З пролетарським привітом, За Комітет листопадової кампанії: Ів. Ліпчак, Ольга Свистунова, Козьма Давидівський.

Вест Форт Виллем, Онт. Дорогі Товариші! Посилаю Вам \$105.25 на "У.Р.В." і "Робітничі" а звіт з листопадової кампанії і імена жертводавців прошу надіслати в часописі "У.Р.В."

Всього разом \$105.25. На прес. фонд "У.Р.В." зложили: О. Свистун \$3.00, П. Челюк \$2.50, С. Фізар \$2.00, А. Равлак \$2.00.

ЗВІТ З КАМПАНИЙ В КОРИСТЬ УКРАЇНСЬКОЇ РОБІТНИЧОЇ ПРЕСИ В КАНАДІ.

Гематон, Онт.

Повинні подати докладний звіт з чергової листопадової кампанії в користь нашої робітничої преси — "Укр. Роб. Вістей" і журналу "Робітничі".

Та перше заки приступимо до цього звіту хочемо підтвердити заслугу українських робітників і робітниць Гематоні відносно так важкої справи нашої преси. Бо зважаючи на якім страйком поклали на себе українські робітники й робітниця, де від довшого часу буше велике безробіття — то коли прийшов червоний місяць листопада, робітники поспішили на поміч своїм провідникам — дорожникам. Загальна сума, яку ми вислали, хоча невелика, але за те щира.

Це не хвалба, а дійсність, яку треба признати, що українські робітники не лише в Гематоні, але в цілій Канаді зрозуміли і то шире, значиння своєї зброї-преси, яка проваляє йому вказуючи працюючим правильну дорогу до ясного сонця воли.

Тому всім тим, котрі приймаються до розвою нашої зброї, належить шире товаришська подка. Так, дорожні товариші і товаришки! Ми ростемо а разом з цим і наша преса. Отже звіт представляється так: Чистий дохід з концерту 9 листопада \$11.00.

На пресовий вічу жертводавці зложили \$16.75. Чистий дохід з вечірки і розіграшки курки, яку подарували т. Олександр та з неба, якого подарувала т-ка Свистунова 6. грудня \$23.20.

На цій самій вечірці жертували на прес. фонд "У.Р.В." наступні: Ів. Ліпчак \$2.00, Ів. Тофан \$1.00, В. Колеснік \$1.00, Р. Мороз \$1.00, І. Шубровський \$1.00, Т. Мандай \$1.00, Ів. Бойчук (гематонський) \$1.00, Т. Володчук \$1.00, Ів. Бажанський \$1.00, В. Продивус \$1.00, Ів. Якічук \$1.00, М. Воланський \$1.00, М. Александрович \$1.00, С. Павлик (торонтонський) \$1.00, Ів. Бойчук (торонтонський) \$1.00, Т. Тракало \$1.00, Т. Павлик \$1.00, Т. Коружак \$1.00, М. Г. Кузін \$1.00, М. Тракало \$1.00, А. Олешук \$1.00, В. Свистун \$1.00, В. Терещин \$1.00, Д. Левіський \$1.00, Безіменний \$1.00, Т. Соболевський \$1.00.

Тов. Р. Мороз жертвував на лісту ч. 412 на пресовий фонд \$1.00. Тов. А. Г. Олешук збирав на лісту ч. 315 на пресовий фонд: А. Г. Олешук \$1.00, А. Бриндзя \$1.00, Д. Ліпчак \$1.00, М. Вакула \$1.00.

Тов. М. Воланський жертвував на лісту ч. 311 на пресовий фонд \$1.00. Тов. Давидівський жертвував на лісту ч. 313 на пресовий фонд \$1.00.

Тов. Ів. Якічук збирав на лісту ч. 151 на передплату \$33.00. Тов. Ів. Ліпчак збирав на лісту ч. 152 на передплату \$7.00. Тов. Р. Мороз збирав на лісту ч. 2052 на передплату \$4.00. Тов. М. Александрович збирав на лісту ч. 163 на передплату \$1.00.

Повторення: 3 прес-літа \$16.75, 3 концерту \$11.60, 3 вечірки \$23.20, 3 жертв на вечірці \$24.50, Пресовий фонд на лісти \$4.10, Передплата на лісти \$45.00.

Всього разом на "У.Р.В." \$125.15. На прес. фонд "Робітничі" \$6.25. На передплату "Робітничі" \$3.80. Отже всього разом з листопадової кампанії в користь нашої преси посилаємо \$135.20.

(Фонди на "Робітничі" будуть по-прежнему в журналі). На закінчення ще раз складемо пролетарський подяку всім товаришам і товаришкам, які своїми центами поклали свої гроші. Колекторам і Драмгурткою також належить подяка за той їхній ширий труд, який вони віддали в місяці листопада.

МІСЦЕВІ ВІСТІ

Повідомляється всіх товаришів робітників і робітниць, що гуртуються в організаціях при Укр. Роб. Домі в Вінніпегу, що в середу, дня 7. січня відбувається в Укр. Роб. Домі мітинг всього організованого робітничества Вінніпегу, на якому буде промовляти делегат на Конгрес Комітету т. Малком Брюс.

На цей мітинг вступ за членськими книжочками. Початок в год. 8.30 вечером.

ДО ЧЛЕНІВ ВІДДІЛУ СТОВ. У.Р.Д. У ВІННІПЕГУ. Подається до відома, що міссяні збори відділу відбуються в неділю 11. січня ц. р. Початок в год. 2.30 по полудні.

На зборах будуть рішати важні справи, між иншим буде обговорювана справа злуки з домініальною заїнккорпорованим Тов. У.Р.-Ф.Д. і відбудеться вибір делегатів на з'їзд. Кожен член і членкиня відділу повинні обовязково явитися на означений час.

Подається до відома тим членам відділу С.У.Р.Д., котрі ще не виповнили своїх членських вкладок, щоби поспішити виповнити ще перед Загальними Річними Зборами, в протівних разі тратять право голосу на Річних Зборах.

Вкладки приймає фінансовий секретар відділу кожного неділя від год. 8. до 10. вечером.

ПОЗАМІСЦЕВІ ВІСТІ. БІНФЕЙТ — ТЕЙЛОРТОН — ГОДСОНБЕЙ, САСК. Повідомляємо всіх членів філії Товариства Української Робітничо-Фармерської Дім в Бінфейт, Тейлортон і Годсонбей, що Загальні Річні Збори членства згаданой філії відбуються в неділю, 18. січня 1925 року, в будинку Укр. Роб.-Фарм. Дому в Бінфейт.

Початок рівно в годині 1. по полудні. Всі члени повинні обовязково прибути на збори.

Лашін, Кве. Тов. Ф. Бурковський збирав на лісту ч. 1347 на передплату "У.Р.В." \$2.00, на лісту ч. 3502 на прес. фонд: Ф. Бурковський \$1.00, І. Лішук \$1.00, Федор Войтків \$1.00.

Тов. Іван Крамарюк збирав на лісту ч. 1070 на прес. фонд "У.Р.В.": І. Подлесний \$2.00, Т. Бойчук \$1.25, І. Крамарюк \$1.00.

Тов. О. Парашак збирав на лісту ч. 4718 на передплату "У.Р.В." \$6.00; на лісту ч. 2803 на пресовий фонд: Гр. Фогель \$1.00, І. Попов \$1.00, Г. Стак \$1.00, І. Мец \$1.00.

Тов. П. Костур збирав на лісту ч. 896 на пресовий фонд "У.Р.В.": П. Костур \$1.00, В. Галадзій \$1.00, В. Олійник \$1.00, І. Гук \$1.00, Т. Безрутчак \$1.00, Д. Безрутчак \$1.00.

ПРИХОДИТЬ НА ПРЕДСТАВЛЕННЯ!

СТАРАННЯМ ВІДДІЛУ УКР. СЕКЦІЇ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ КАНАДИ У ВІННІПЕГУ відіграється

В СУБОТУ, ДНЯ 10. СІЧНЯ 1925 Р. В УКР. РОБІТНИЧІМ ДОМІ У ВІННІПЕГУ

прекрасну драму на 4 дії Б. Антоновича-Давидовича

Лицарі Абсурду

Автором цієї драми є новий пролетарський письменник, який живе на Радянській Україні. В своїй драмі змалював він всі періоди революції на Україні, та воєнні часи в Галичині. Написана драма дуже приступно і велику користь матиме той, хто побачить її, бо довідається про ті великі події, які відбувалися через кілька літ на українських землях. У Вінніпегу ця драма ставиться перший раз і бере в ній участь понад 50 осіб. Приходять як найчисленніше і приводить своїх знайомих, а ніколи не пожаліте.

Початок точно в годині 8.30 ВЕЧЕРОМ. ЦІНИ МІСЦЬ: 50, 40 і 25 ЦЕНТИВ. Тикети набувайте завчасу: щодня в буфеті Укр. Роб. Дому, а вечорами і в день представлення при касі.

ДРАМАТИЧНО-СПІВАЦЬКИЙ ГУРТКОК ПРИ ВІДДІЛІ СТОВ. УКР. РОБ. ДОМУ У ВІННІПЕГУ

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 11. СІЧНЯ 1925 Р. В УКР. РОБІТНИЧІМ ДОМІ У ВІННІПЕГУ

КОНЦЕРТ

Програма дуже цікава і різнородна. Участь беруть співацькі й музикальні сили: мішаний хор, солісти і декламатори.

ВСТУП ЗА ДОБРОВОЛЬНИМИ ДАТКАМИ. ПОЧАТОК ТОЧНО В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

Проситься не пускати дітей самих на садо, не виходити до салі ані не виходити підчас концерту, не стояти в переходах, попід стінами або при входах до салі. Вступ на сцену і до уборних кімнат для осіб, що не беруть участі в концерті, нездволеній.

ПРИХОДИТЬ НА ПРЕДСТАВЛЕННЯ!

СТАРАННЯМ ВІДДІЛУ УКР. СЕКЦІЇ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ КАНАДИ У ВІННІПЕГУ відіграється

В СУБОТУ, ДНЯ 10. СІЧНЯ 1925 Р. В УКР. РОБІТНИЧІМ ДОМІ У ВІННІПЕГУ

прекрасну драму на 4 дії Б. Антоновича-Давидовича

Лицарі Абсурду

Автором цієї драми є новий пролетарський письменник, який живе на Радянській Україні. В своїй драмі змалював він всі періоди революції на Україні, та воєнні часи в Галичині. Написана драма дуже приступно і велику користь матиме той, хто побачить її, бо довідається про ті великі події, які відбувалися через кілька літ на українських землях. У Вінніпегу ця драма ставиться перший раз і бере в ній участь понад 50 осіб. Приходять як найчисленніше і приводить своїх знайомих, а ніколи не пожаліте.

Початок точно в годині 8.30 ВЕЧЕРОМ. ЦІНИ МІСЦЬ: 50, 40 і 25 ЦЕНТИВ. Тикети набувайте завчасу: щодня в буфеті Укр. Роб. Дому, а вечорами і в день представлення при касі.

ДРАМАТИЧНО-СПІВАЦЬКИЙ ГУРТКОК ПРИ ВІДДІЛІ СТОВ. УКР. РОБ. ДОМУ У ВІННІПЕГУ

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 11. СІЧНЯ 1925 Р. В УКР. РОБІТНИЧІМ ДОМІ У ВІННІПЕГУ

КОНЦЕРТ

Програма дуже цікава і різнородна. Участь беруть співацькі й музикальні сили: мішаний хор, солісти і декламатори.

ВСТУП ЗА ДОБРОВОЛЬНИМИ ДАТКАМИ. ПОЧАТОК ТОЧНО В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

Проситься не пускати дітей самих на садо, не виходити до салі ані не виходити підчас концерту, не стояти в переходах, попід стінами або при входах до салі. Вступ на сцену і до уборних кімнат для осіб, що не беруть участі в концерті, нездволеній.

ПРИХОДИТЬ НА ПРЕДСТАВЛЕННЯ!

СТАРАННЯМ ВІДДІЛУ УКР. СЕКЦІЇ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ КАНАДИ У ВІННІПЕГУ відіграється

В СУБОТУ, ДНЯ 10. СІЧНЯ 1925 Р. В УКР. РОБІТНИЧІМ ДОМІ У ВІННІПЕГУ

прекрасну драму на 4 дії Б. Антоновича-Давидовича

Лицарі Абсурду

Автором цієї драми є новий пролетарський письменник, який живе на Радянській Україні. В своїй драмі змалював він всі періоди революції на Україні, та воєнні часи в Галичині. Написана драма дуже приступно і велику користь матиме той, хто побачить її, бо довідається про ті великі події, які відбувалися через кілька літ на українських землях. У Вінніпегу ця драма ставиться перший раз і бере в ній участь понад 50 осіб. Приходять як найчисленніше і приводить своїх знайомих, а ніколи не пожаліте.

Початок точно в годині 8.30 ВЕЧЕРОМ. ЦІНИ МІСЦЬ: 50, 40 і 25 ЦЕНТИВ. Тикети набувайте завчасу: щодня в буфеті Укр. Роб. Дому, а вечорами і в день представлення при касі.

ДРАМАТИЧНО-СПІВАЦЬКИЙ ГУРТКОК ПРИ ВІДДІЛІ СТОВ. УКР. РОБ. ДОМУ У ВІННІПЕГУ

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 11. СІЧНЯ 1925 Р. В УКР. РОБІТНИЧІМ ДОМІ У ВІННІПЕГУ

КОНЦЕРТ

Програма дуже цікава і різнородна. Участь беруть співацькі й музикальні сили: мішаний хор, солісти і декламатори.

ВСТУП ЗА ДОБРОВОЛЬНИМИ ДАТКАМИ. ПОЧАТОК ТОЧНО В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

Проситься не пускати дітей самих на садо, не виходити до салі ані не виходити підчас концерту, не стояти в переходах, попід стінами або при входах до салі. Вступ на сцену і до уборних кімнат для осіб, що не беруть участі в концерті, нездволеній.